

Ավետիք Իսահակյան

Ա՛խ, իմ սիրուս վառ գարունը թռչնեցավ

Ա՛խ, իմ սիրուս վառ գարունը թռչնեցավ,
Ջառ վարդերս կոկոններում մընացին.
Դալար սրտիս սուրբ արցունքը քարացավ
Ու ծանրացավ սրտիս վրա դառնագին:

Մեռի՛ր, գրնա՛... առանց քեզ էլ կյանքը կա,
Ուրիշ վարդեր կըշողշողան գարունքին.
Ուրիշ շրթներ գուցե վաղը կամ հիմա
Կըհամբուրեն քո սիրածին կաթոզին...

1904